

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/230/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205645
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3612205645.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: F., s.r.o., so sídlom v W., F. ul. č. XX, IČO: 35 807 598, právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: X. H., zastúpená P. X. SR, N. A. XX, W., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 05. septembra 2014, č.k. 6C/104/2012 - 82, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ od odporcu domáhal zaplatenia náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy vo z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Partizánske a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal určenia, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske, pretože ten nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 6C/104/2012 proti povinnému N. W., nar. 9., vedenom súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 10907/2008 a v tejto súvislosti si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 330,- Eur. Z obdobných skutkových a rovnakých právnych dôvodov proti rovnakému odporcovi sa domáhal určenia, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske, pretože nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v právnej veci vedenej na tamojšom súde pôvodne pod sp. zn. 5C/105/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému L. W., nar. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 12411/08, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 125 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 330 Eur; v právnej veci vedenej na tamojšom súde pôvodne pod sp. zn. 5C/107/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému P. M., nar. 1X.X.XXXX HE..P.H, IČO:43682/243, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 13122/10, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 125 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 385 Eur; v právnej veci vedenej na tamojšom súde pôvodne pod sp. zn. 6C/108/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému G. W., nar. XX.XX.XXXX., vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 4758/09, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 125 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 275 Eur; v právnej

veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 5C/114/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému P. A., nar. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 5143/09, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 125 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 275 Eur; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 5C/120/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému H. Q., nar. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 12135/08, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 125 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 330 Eur; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 6C/121/2012 z dôvodu nesprávneho úradného postupu a nesprávneho rozhodnutia v exekučnom konaní vedenom na OS Partizánske proti povinnému H. O., nar. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 10135/08, kde si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody v sume 125 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 321 Eur. Súd uznesením zo dňa č.k. 3C/104/2012-36 z 28.03.2014 spojil na spoločné konanie veci vedené na tamom súde veci vedené na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/105/2012, sp. zn. 5C/107/2012, sp. zn. 6C/108/2012, sp. zn. 5C/114/2012, sp. zn. 5C/120/2012, sp. zn. 6C/121/2012. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia, ďalej ust. § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 a § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 až 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Navrhovateľ v obsahu návrhu tvrdil, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný a rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote. V tejto súvislosti súd poukázal na zavádzajúce tvrdenia navrhovateľa o dobe rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom navrhovateľ uvádza vo veci sp. zn. 3Er 4/2009, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 1097/2008, viac ako 186 dní, no v skutočnosti rozhodol do 5 dní; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 4Er/4/2009, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 12411/08, viac ako 184 dní no v skutočnosti rozhodol tri dni po dôjdení návrhu; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 5Er/479/2010, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 13122, viac ako 184 dní no v skutočnosti rozhodol jeden deň po dôjdení návrhu; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 5Er/252/2009, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 4758/09, viac ako 151 dní no v skutočnosti rozhodol jeden deň po dôjdení návrhu; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 6Er/250/2009, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 5143/09, viac ako 151 dní no v skutočnosti rozhodol jeden deň po dôjdení návrhu; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 2Er/3/2009, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 12135/08, viac ako 184 dní no v skutočnosti rozhodol do 5 dní; v právnej veci vedenej na tamom súde pôvodne pod sp. zn. 3Er/2568/2008 vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 10135/08, , viac ako 174 dní no v skutočnosti rozhodol do 7 dní od podania návrhu. Je tak zrejmé, že v jednotlivých uvedených exekučných veciach súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol v zákonnej lehote. Vo všetkých posudzovaných veciach bola zákonná lehota súdom zachovaná. K nesprávne úradnému postupu exekučného súdu v uvedených veciach teda nemohlo dôjsť. Súd v nich konal bezodkladne, bez prietahov a o žiadostiach súdneho exekútora rozhodol včas. Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal, že by v uvedených exekučných konaniach vedených na tamom súde došlo k tvrdenému nesprávne úradnému postupu súdu, a teda v tejto časti nepreukázal základ svojho nároku, od ktorého sa odvíja tak nárok na náhradu škody ako aj plynutie premlčacej doby spojenej s jeho uplatnením. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. a nakoľko odporca trovy konania nevyčísľil, súd o nich rozhodol podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku podľa obsahu spisu. Zo spisu vznik a výška trov konania odporcu nevyplývala, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatňované a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa vec prejednal v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému

bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu, je potrebné z konania vylúčiť, pričom okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených veciach a skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov. Čo sa týka konečného rozhodnutia vo veci súdom (vylúčeným sudcom), neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa tiež dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Namietal porušenie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy. Čo sa týka skutočností, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, poukázal na skutočnosť, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu, koncepciu spravodlivého súdneho konania s tým, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám, kedy navrhovateľ žiadal vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný spis. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že dôvody odvolania, uplatnené navrhovateľom nie sú dané.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p..

Za takúto vadu považuje navrhovateľ predovšetkým tú skutočnosť, že mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Zo spisu však vyplýva, že súd prvého stupňa určil termín pojednávania na 05.09.2014 pričom predvolanie bolo doručené navrhovateľovi 28.07.2014. Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčast' náležite neospravedlnil.

Súd prvého stupňa neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces s tým, že neobstojí námietka zo strany navrhovateľa v tom smere, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca. Ako vyplýva z obsahu spisu súdu prvého stupňa o námietke navrhovateľa ohľadom námietky zaujatosti sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie bolo právoplatne rozhodované uznesením Krajského

súdu v Trenčíne zo dňa 22.10.2012 pod č.k. 4NcC/549/2012-16, kedy krajský súd rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Partizánske JUDr. W. Q. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí. Následne bola daná vec v priebehu konania pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi Mgr. P. Q.. Mgr. P. Q. bola vec pridelená dňa 29.11.2013 a on nebol sudcom ani zamestnancom Okresného súdu Partizánske ku dňu vzniesenia námietky zaujatosti navrhovateľom vo veci. Zároveň nebol sudcom Okresného súdu Partizánske ani zamestnancom tohto súdu v čase rozhodovania Okresným súdom Partizánske v exekučných veciach, v súvislosti s ktorou navrhovateľ uplatňuje svoje nároky v tomto konaní. Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany navrhovateľa dospel k záveru, že na strane zákonného sudcu Mgr. P. Q. nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ho v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania vo veci vzhľadom na pomer k veci a účastníkom konania. Odvolací súd má teda za to, že ani zaujatosť sudcu Mgr. P. Q. rozhodujúceho vo veci, tvrdená navrhovateľom a uplatnená ako odvolací dôvod daná nie je. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona 514/2003 Z.z.. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti navrhovateľa, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý proces z dôvodu, že krajský súd nevyhlásil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu tohto súdu prvého stupňa. Samotná skutočnosť, že je okresným súdom prejednávaná vec náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom toho istého súdu v inej veci, hypotézu právnej normy § 14 ods. 1 O.s.p. nenapĺňa. Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne také právne významné skutočnosti, ktoré predpokladá ust. § 14 O.s.p., a pre ktoré by bolo možné mať za to, že rozhodol vo veci nezákonný sudca. Vzhľadom na uvedené, navrhovateľom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. nie je dôvodný.

K odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo ani v odvolaní namietanom neumožnení reagovať na vyjadrenie protistrany, oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi, vyjadriť sa k dôkazom, navrhovať ďalšie dôkazy a všeobecne porušením práva na kontradiktórny proces. Súd prvého stupňa totiž nariadením pojednávania umožnil navrhovateľovi realizáciu viacerých práv, ktorých porušenie navrhovateľ namieta. Pokiaľ sa navrhovateľ pojednávania nezúčastnil bez toho, aby na jeho strane bol pre neúčast' daný dôležitý dôvod, nie je realizácia procesných práv navrhovateľa, ktorú umožňuje práve pojednávanie, pochybením súdu prvého stupňa, ale iba dôsledkom konania samotného navrhovateľa.

Nariadením pojednávania s riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vytvoril navrhovateľovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, a preto neobstoja jeho námietky uvádzané v odvolaní o tom, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, k dôkazom a sám navrhovať dôkazy. Navrhovateľ bez ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhoval pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dokazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205 písm. a/ ods. 1 O.s.p., ktoré však naplnené neboli. Pre vykonanie dôkazu znaleckým posudkom v odvolacom konaní, tak ako ho navrhoval navrhovateľ preto neboli splnené procesné podmienky.

Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok na výšku škody, tak takýto dôkaz treba považovať za nadbytočný, pretože v prípade nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako jednej zo základných podmienok vzniku škody je otázka výšky škody bezpredmetná.

Navrhovateľ nedôvodne namieta porušenie svojich procesných práv v súvislosti s tým, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, pričom nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zrejme ušlo pozornosti navrhovateľa, že v danom prípade nešlo o takýto prípad, súd prvého stupňa nerozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p., ale riadne nariadil pojednávanie podľa § 114 O.s.p..

Rovnako po preskúmaní veci odvolací súd sa nestotožňuje s názorom navrhovateľa o tom, že by odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňalo požiadavky stanovené ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., najmä, že by súd prvého stupňa riadne nezdôvodnil, prečo rozhodnutie o žiadosti o udelenie

poverenia v predmetných exekučných veciach nepredstavuje nesprávny úradný postup spočívajúci v zbytočných prietahoch konaní.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku naopak vyplýva, že súd prvého stupňa sa veľmi podrobne zaoberal časovou následnosťou jednotlivých úkonov v exekučných veciach, kde bol oprávnený navrhovateľ a zistil, že o žiadosti o udelenia poverenia súd rozhodol v predmetných exekučných veciach v zákonnej 15-dňovej lehote, z tohto dôvodu je nesprávny úradný postup exekučného súdu bezpredmetné namietat'. Navrhovateľ tak neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a v danom prípade nemožno konštatovať žiadny nesprávny úradný postup.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Z odvolania nie je zrejmé, o ktoré nevykonané dôkazy, ktoré by boli v priebehu prvostupňového konania navrhované a súdom prvého stupňa nevykonané, sa jedná, pričom zo spisu takýto dôkazný návrh navrhovateľa nevyplýva.

Dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nemožno považovať za opodstatnený.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade nesprávnej aplikácie a výkladu právnej normy, prípadne použitia právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní konkrétne neuvádza, ktoré ustanovenie, najmä hmotnoprávneho predpisu, a to zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov malo byť súdom prvého stupňa nesprávne vyložené, prípadne aplikované. Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej činnosti nezistil, že by súd prvého stupňa nesprávne vyložil príslušné ustanovenia zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, prípadne, že by na zistený skutkový stav ustanovenia tohto zákona nesprávne aplikoval.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p.. Odvolacím dôvodom podľa citovaného ustanovenia teda možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je teda možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi.

Z uvedených dôvodov boli vo vzťahu k navrhovateľom tvrdeným predpokladom vzniku uplatnených nárokov správne skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa a vzhľadom na neexistenciu ním tvrdených predpokladov zodpovednosti za uplatnenú škodu a nemajetkovú ujmu bolo napadnuté rozhodnutie správne, a preto krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému odporcovi trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.